

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Fierde Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 167. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030265096240/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Meer end paa Bierge-kam, ved Sommeren at tale.
 Thi hængde *Proetus* ud, paa Constantini (u) Muure,
 Poleerte huule Spegel, oc Kaaber mølder stoore,
 Der med i Fiende-Løjer, ildspruudend ild udsende,
 Dermed *Archimedes* (v) en rysted floode brændte.
 Oc som de gissel-slag mood Soolen slaae til rygge,
 Adskillig' er' i kraft: Saa de i Verden bygge,
 Oc nyde varmen til, Thi under middags linne,
 Mood Jordan Hofved-gruus de Soole-strømmer skinne,
 Hvorfor det vedcr-slag de Straaler atter møder,
 Oc da med dobbelt Kraft, stoor brynde fra sig støder,
 At Indianske Folk i de forkrydte Lande,
 Som udi Badstu' heed, tolf Timer dags maac stande.

[149] I vore Danske Land, hvor Soolen meere højer,
 Oc fra vor Hofved-punct (x) sig fast i Synder føjer,
 Langt svager heeden er. Thi Straalen nederstiiger,
 Oc ej tilbage slaaer: Men tverts i Marken viiger.
 Thi skeer det Sommer bliid, jo højer Soolen stüiger,
 Jo retter Straalen slaaer, jo meere heeden priiger:
 Men Vinter iisckaald, jo meere Soolen krøger,
 Jo skefver Strømmen staaer, oc Frosten sig forøger.
 Her, Norske Bagge, med modsigelse fremtræder, (y)
 Hvorledis Soolc-brand, hans Ager-mad opæder,
 Saa snart i skinne-Aar, som hand heed Sommer kalder,
 Som udi Froste-Aar, Nat-frosten Ool-sok (z) falder.
 Jeg Noormand svarer dig; for megen Frost oc Heede,
 Af Synden springer ud, oc Guds retfærdig Vrede.
 Dog som en hitsig Ild, i vaad *materi* brænder:
 Saa oc hin fuctig damp, den hitsig Sool optænder.
 Hvorfor, jo tycker damp af Land oc Søen drivver,
 Jo heeder Sommer-sool, dit fuctig Land dig gifver.
 Tilmed kand natte-Luft, ej dybe Norske Dale,
 For Sky-høj Fjælde-muur, som flade marke, svalc.
 Fremdelis, er beseglt med Daarskab uden mage,
 At mand tilskrifver dem fornuft (a) som Folk de kloge,

(u) Constanti-
 nopel, *Zonit.*
in vita Anst.

(v) *Archimedes*
 med Fynglas
 opbrændt
 Fiendens
 Flode, oc blii-
 ver dog icke af
 Fienderne
 baadet. *Plin.*
Lib. VII. Cap.
37. oc Tit. Liv.
Libr. XXIV.
C. 34.

(x) *Zoniß* er
 vor Hofved-
 punct.

(y) Nordsag-
 gens Mæning
 om Soolc-
 brand igien-
 drivels.
 (z) S. Oluff
 dæg Haar-
 feor.

(a) De som
 meede at
 Stærterne ere
 fornuftige
 igiendrivels.